

En forenkling af det danske skattesystem

En skat alle kan forstå

Otto Brøns-Petersen, Jacob Ravn, Jørgen Glistrup, Peter Loft & Nadia Nejad.*

1 Intro

I en tid præget af kompleksitet og uigennemsigtighed ønsker vi at tackle udfordringen og skabe et skattesystem, der er både forståeligt og brugervenligt. Vores mål er at give den enkelte økonomisk frihed gennem enklere skatteforhold. I dette dokument vil vi udforske veje til at simplificere skattesystemet, mindske bureaukratiet og øge den økonomiske frihed. Forståelsen af ens egen skat bør ikke være forbeholdt få, men være tilgængelig for alle. Det burde således være en grundlæggende ret, at man kan forstå de skattemæssige konsekvenser af ens dispositioner. I det nuværende system kan stort set ingen skatteydere beregne deres egen skat, endsize kontrollere skattetrækket på ens lønseddel. Lad os sammen stræbe efter en mere transparent og tilgængelig fremtid, hvor skattesystemet tjener borgerne og ikke omvendt.

Med den voldsomme kompleksitet skattesystemet har udviklet sig til kræver det en dyb skatteteknisk indsigt og forståelse for økonomiske transaktionsforhold. Det må desværre konstateres, at skatteyderne ikke besidder denne viden, men at den også er stærk mangelfuld i såvel Skattestyrelsens egne systemer og ved domstolene. Mange skatteborgere har en oplevelse af, at de ikke får en fair og korrekt behandling i systemet, og at det er svært at vinde sager som skatteyder. Systemet er opbygget med mange instanser, og det tager endog meget lang tid at komme igennem systemet, hvor skatteyderen skal bruge tid og ressourcer på sagen. Hertil kommer, at mange professionelle rådgivere anbefaler, at man afstår fra at føre sager ved domstolene, uagtet om man faktisk mener at have ret, idet de ikke mener chancerne for at vinde over systemet er særlig store, hvorved der ikke kommer de nødvendige afklaringer med. Det betyder, at skatteyderne kommer til at betale en skat, som de egentlig ikke skulle betale. Systemet kunne styrkes ved at opbygge skattemæssig kompetence hos domstolene, f. eks. ved at oprette en særdomstol (eller ved at udbygge Sø- og Handelsretten). Den manglende retssikkerhed for borgerne kommer endvidere til udtryk, hvor borgeren og/eller deres rådgivere føler, der er fejl og misforståelser i domsafsigelsen. Den seneste tids tendens med, at Skatteministeriet afsøger gråzoner i den komplekse lovgivning i enkeltsager ved domstolene, hvor man udtager en skatteyder, og trækker hende igennem systemet

*Arbejdsgruppen har på baggrund af de overordnede tanker om principperne for et bedre og mere forenklet skattesystem udarbejdet et katalog over skatteregler, der kan fjernes eller saneres. Der er tale om et idékatalog, som er samlet fra alle medvirkende deltagere i arbejdsgruppen. Ideerne kan derfor ikke betragtes som gruppens samlede anbefalinger, og det kan ikke siges, at alle ideerne afspejler holdningerne hos samtlige medlemmer i arbejdsgruppen. Arbejdsgruppens medlemmers ideer repræsenterer heller ikke arbejdsgruppens medlemmers arbejdspladsers holdninger.

og giver en yderligere voldsom uigennemsigthed af regelsættet.

Samtidig med at kompleksiteten er blevet væsentligt forøget med flere og flere regler, er tempoet i lovgivningen også skruet op. Således ser vi mange flere hastelovgivninger med endog meget kort behandlingstid i Folketinget og til indsigelser fra faglige organisationer. Som eksempel herpå kan nævnes, at ændringen i afskrivningssatserne på erhvervsejendomme blev gennemført som en hastelovgivning med under en uge fra fremsættelse til 3. behandlingen.

Kompleksiteten i skattelovene skal lægges sammen med den voldsomme kompleksitet i øvrige love og regler. Til forsvar for udmøntningen af nye regler bliver det ofte hørt, at f.eks. de meget komplekse landbrugsstøtteregler eller pensionsafkastbeskatning (PAL) kun skal forstås af specialister og rådgivere. Dette argument holder dog ikke for domstolene, idet dommerne ikke er specialiserede og derfor forventes at kunne forstå alle mulige typer stærkt komplekse lovgivninger.

Vi foreslår en række muligheder for at forenkle skattesystemet. Forslagene går fra simple sproglige og beregningsmæssige ændringer til gennemgribende forenklinger af skattesystemet. Nogle af forslagene kan gennemføres enkeltvis, andre har en vis indre sammenhæng/logik. Den store reform eller forenkling kan nemmest gennemføres ved samtidig nedsættelse af skattetrykket, der kan finansieres ved en samtidig omlægning af overførselsindkomstsyste­met.

2 Principper

Dette katalog er udarbejdet med det formål at give politikerne forslag til, hvordan de kan opnå en forenkling af skattesystemet. Skattesystemet er blevet ekstremt komplekst gennem knopskydning i lovgivningen, bekendtgørelser, cirkulærer mv. samt via styringssignaler og kendelser i både skattesystemet og domstolene. Dette komplekse system gør det vanskeligt for næsten alle at beregne deres egen skat og træffe gode skattemæssige beslutninger. Da skatteprovenuet udgør næsten halvdelen af BNP og er den største enkeltstående udgiftspost for de fleste mennesker, er der opstået en retsmæssig uhensigtsmæssig situation.

Yderligere forværres situationen af, at kun få dommere har specifik skattemæssig indsigt. Med Skattestyrelsens og kammeradvokatens ageren over de seneste år, hvor gråzoner udforskes ved retssager mod tilfældige borgere/virksomheder, stiger uigennemsigtheden betydeligt på grund af fejl og misforståelser, delvist på grund af dommernes begrænsede skattemæssige indsigt.

Samtidig er de administrative omkostninger for samfundet blevet ekstremt store, både hos det offentlige (primært Skattestyrelsen) og hos skatteyderne. Dette inkluderer den tid, der bruges på at forstå og beregne konsekvenserne af forskellige valg samt den voksende rådgiverindustri. Skattesager belaster også domstolssystemet, hvor mange sager skyldes fortolkningsmuligheder i den komplekse lovgivning.

Det er derfor ikke uden grund, at samtlige regeringer de seneste mange år har ønsket at afvikle bureaukrati uden at nå deres målsætninger. Den manglende gennemsigthed

for skatteyderne gør desuden, at nogle af de effekter, man gerne vil opnå ved en specifik skat, har væsentligt ringere gennemslagskraft, da skatteyderne ikke disponerer efter hensigten på grund af manglende forståelse for regelsættet. Skattestyrelsen og skatteborgeren skal ligestilles - en regel som den ved revurdering af den beskatningsmæssige værdi af leasede firmabiler, hvor satsen alene kan reguleres til ugunst for skatteyderen, forekommer ulogisk og medvirker til skepsis over for systemet og dets rimelighed.

Principper for god skattepolitik

Retssikkerhed: Skattereglerne bør være forståelige og enkle for langt de fleste borgere. Fradrag bør være velbegrundede, skattebaserne brede og satserne ensartede og lave. Skatteadministrationen bør have retssikkerhed i højsædet. Værnsregler og omgængelseskláusuler bør så vidt muligt undgås. Skattemyndighederne bør kun undtagelsesvist anke skattesager og kun i principielle tilfælde. Skatteansættelsen bør i videst muligt omfang bygge på faktiske markedspriser og indkomster, ikke på myndighedernes værdiansættelse. Behandlingen af skattesager skal ske af fagligt kompetente og neutrale instanser, både for så vidt angår Skatteministeriet som domstolene, hvor skattesager (og skattesager anlagt som straffesager) alene skal bedømmes af dommere med en særlig indsigt i skatteforhold.

Neutralitet: Den skattemæssige behandling af samme typer indkomst og de valg, skatteyderne foretager, bør være den samme. Det gælder f.eks. forskellige typer kapitalafkast, hvad enten det har karakter af rente- eller aktieindkomst.

Mindst mulig forvridding: Skattesystemet bør varetage sine formål med mindst mulige forvriddingsomkostninger. Forvriddingstab er resultatet af incitamentet til at ændre adfærd, f.eks. at vælge at arbejde mindre på grund af høj marginalbeskatning eller ændring af forbrugssammensætning på grund af særlig hård eller gunstig beskatning af bestemte varer. Især i et system som det danske, hvor skatterne finansierer meget høje offentlige udgifter, er det vigtigt at minimere forvriddingsomkostningerne, der vokser mere end proportionalt, når satserne øges.

Kun beskatning af arbejdsindkomst bør anvendes til provenu- og fordelingsformål: Minimering af forvriddingsomkostningerne tilsiger ifølge grundlæggende skatteøkonomisk teori, at ideelt set kun beskatningen af arbejdsindkomst anvendes til at rejse provenu samt føre fordelingspolitik, i det omfang dette er en politisk målsætning. Hvor beskatning af arbejdsindkomst kun forvrider arbejdsudbudsbeslutningen, forvrider andre skatter desuden andre beslutninger såsom forbrugssammensætning (forbrugsafgifter), opsparing (kapitalbeskatning) og investeringer (selskabsbeskatning). Momsen fungerer dog i praksis som en skat på arbejdsindkomst, fordi den ikke forvrider forbrugsbeslutningen, da satsen er ens for stort set alt forbrug. I det omfang, der anvendes andre skatter end lønindkomstskatter til provenu- og fordelingsformål, bør satserne være lave og ensartede for samme typer indkomst. Hertil kan lægges en generel og ensartet beskatning af ejendomme, hvorved knækket i ejendomsværdiskatten således kan bortfalde.

Afgifter bør svare til eksterne skadesomkostninger: Afgifter forvrider mere end indkomstskatter på arbejdsindkomst og bør ikke anvendes til provenu- og fordelingsfor-

mål. Derimod kan afgifternes effekt på forbrugs- eller produktionssammensætning være ønskelig, når der er tale om såkaldte negative eksternaliteter. En negativ eksternalitet er en skadesomkostning - f.eks. i form af forurening - som ikke er prissat af markedet, og derfor kan afgifter tjene som en hensigtsmæssig erstatning for markedspriser til at give hensigtsmæssige incitamenter. Afgiften bør svare til skadesomkostningen.

Afkast på opsparing bør ideelt set ikke beskattes: Afkast på opsparing er en kompensation for at udskyde forbrug. Det er en unødvendig forvridning at behandle borgerne skattemæssigt forskelligt, afhængigt af hvordan de vælger at fordele forbruget over livsforløbet. Derfor er det et centralt skatteøkonomisk resultat, at afkastet af opsparing ikke bør beskattes, ligesom der ikke bør gives fradrag for renteudgifter. Skal opsparing beskattes, skal det ske på neutralt grundlag og ens for alle typer af investeringer, og med samme beskatningsværdi af tab og gevinster.

Skattenedsættelser bør ikke anvendes som maskeret udgiftspolitik: Skattemæssige begunstigelser af udvalgte formål eller en bestemt adfærd virker forvridende, modsat generelle skattelettelser. Sådanne begunstigelser virker på samme måde som økonomiske tilskud og er udtryk for maskerede offentlige udgifter. I de tilfælde er udgiftspolitik via det almindelige udgiftsbudget at foretrække, således at den reelle skattebyrde og det faktiske udgiftstryk ikke fremtræder kunstigt lavt.

Fordelingspolitik bør være målrettet og ske med de mindst forvridende redskaber: Den offentlige udgiftspolitik og skattepolitik er i høj grad karakteriseret ved såkaldt "churning" - at der omfordeles både fra og til de samme grupper. Det gør den politisk ønskede fordelingspolitik samfundsøkonomisk dyrere og mindre effektiv end nødvendigt. Fordelingspolitikken bør føres med de mest effektive redskaber, og der bør ikke indbygges fordelingshensyn i andre politikredskaber.

Skattelovgivningen bør være borgervenlig, gennemarbejdet og forudsigelig: Beskatningsgrundlaget bør afspejle, hvordan borgerne selv opfatter deres indkomster og således kun opdeles i naturlige grupperinger, ligesom der i størst muligt omfang skal benyttes samme rapportering som anden lovpligtig rapportering. Skattesystemet skal opbygges så enkelt og gennemsommeligt som overhovedet muligt. Hastelovgivning bør så vidt overhovedet muligt undgås. Det bør så vidt muligt undgås, at finanslovsaftaler bliver årsag til, at lovgivningen gennemføres med kort varsel. Ved større ændringer bør der anvendes lovforberedende udvalg og høring inden fremsættelsen. Princippet om kun at lade ny lovgivning træde i kraft to gange årligt bør fastholdes.

I nedenstående boks er angivet de mere konkrete principper og overvejelser, der har ligget til grund for gruppens forslag:

Anvendte principper

- A) Sanere i fradrag.
- B) Sanere i beløbslofter.
- C) Sanere i særregler.

- D) Sanere i antal typer af skattepligtig indkomst, hvor der i dag er 7 forskellige typer.
- E) Fastlægge fornuftigt høje bundgrænser for at undgå petitesserytteri, og at skatteyderne blot får nogle af deres penge retur efter administrationsomkostninger.
- F) Etablere afrundede og logiske beløbsgrænser. Ved indeksregulering osv. afrundes i skatteydernes favør.
- G) Benytte runde procentsatser - helst tal, der kan beregnes ved hovedregning. Ved justeringer afrundes i skatteydernes favør.
- H) Anvende simple beregninger uden procent på procent, f.eks. ved fradrag for arbejdsmarkedsbidrag (AMBI eller bruttoskat) og øvrige skatter samt ved beregning af arveafgifter.
- I) Matche tal, som folk selv bruger (f.eks. topskattegrænse før AMBI).
- J) Ved indeksering afrundes til håndterbare beløbsstørrelser i skatteydernes favør. Udover at afrundede beløb er lettere at forstå, indebærer reglen også større forudsigelighed.
- K) Afskaffe fiskale skatter og afgifter med lavt provenu, inklusive tillægsafgifter.
- L) Ingen komplicerede modregningsregler.
- M) Samme principper som i øvrig rapportering.
- N) Afklaring af gråzoner politisk, ikke ved sagsanlæg mod tilfældige virksomheder/mennesker.
- O) Procedure for, hvordan Skattestyrelsen skal forelægge fortolkningstvivel for et kompetent udvalg af skattespecialister. Som systemet anvendes i dag, anlægges en sag mod en mere eller mindre tilfældig skatteyder og kører sagen hele vejen til domstolene. Med den relativt lille indsigt i specifikke skatteforhold, som domstolene besidder, ses en tendens til, at Skattestyrelsen herefter får ret i tvivlsspørgsmålet, hvorefter der sker en utilsigtet stramning af reglerne.
- P) Administrativ byrde skal prioriteres, helst hos staten/kommunerne, derefter hos virksomhederne og sidst hos skatteyderne.
- Q) Kun en type beskatning af en given indkomsttype, f.eks. ingen aktiesparekonti og lignende.
- R) Afstemning med andre offentlige myndigheder, indenlandske eller udenlandske før involvering af en given skatteyder.
- S) Så få skønsmæssige fastsatte tal som muligt. Tal skal som udgangspunkt kunne opgøres objektivt.

- T) Mest mulig forenkling i opgørelser (f.eks. pensionsbeskatning).
- U) Kommuneskatten omlægges, så staten opkræver en fast procentsats og fordele provenuet til kommunerne med et fast beløb per borger. Fordelingen erstatter anden udligning af skatteindtægter. Kommuner, der ønsker at afholde større udgifter end provenuet muliggør, får adgang til at opkræve et fast beløb per skatteyder, mens kommuner, der ønsker at afholde færre, kan tilbageføre et fast beløb per skatteyder. Modellen sikrer, at kommunernes udgiftsniveau er bestemt af forskelle i præferencer for kommunalt serviceniveau og ikke påvirkes af fordelingspolitiske præferencer, at fordelingspolitikken fastholdes som et nationalt anliggende, og at udligningssystemet kan forenkles. Kommunale institutioner bør anvende et fælles, ensartet regnskabssystem.

I udarbejdelsen af systemet kan man lige så godt benytte afrundede og forståelige satser. Når Skatteministeriet og Finansministeriet beregner konsekvenserne af en given skatteændring, sker disse beregninger med en ekstrem stor usikkerhed. Det betyder, at når man kommer frem til, at bundskattegrænsen skal være 12,09 pct. (reelt dog 11,0952 pct. efter fradrag for bruttoskat), vil disse beregninger indeholde væsentlige usikkerheder. Derfor bør politikerne anerkende usikkerhedsintervallet i beregningerne og vælge det tættest mulige afrundede tal i borgerens favør.

De forskellige forslag vil være alt fra rent kommunikative ændringer over små ændringer med begrænset fiskal effekt til fundamentale ændringer af skattesystemet.

En forenkling af systemet vil uvægerligt føre til, at nogle skatteydere vil skulle betale mere i skat og andre mindre. Ændringerne foretages derfor nemmest med en samtidig total skattnedsættelse, og det anbefales i råderummet at afsætte provenu til skatte- og afgiftsforenkling. Der er i nærværende notat ikke gjort overvejelser omkring overgangsregler fra gamle til nye regler, og de er ikke beskrevet i nærværende notat, idet de vil afhænge af, hvilke regler man ønsker at fremme, og hvilke man ikke ønsker at gennemføre. Der er ikke angivet provenumæssige konsekvenser, idet de vil afhænge af skatteændringens sammensætning.

Forbedret retssikkerhed på skatteområdet

Et stærkt fokus på den kollektive retssikkerhed (det forhold, at alle betaler den rette skat) synes at have skabt en ubalance, hvor den individuelle retssikkerhed (det forhold, at ingen betaler for meget i skat) er gledet i baggrunden. Den enkelte borgers retsstilling i forhold til skattevæsenet er dermed blevet svækket.

Det manifesterer sig på flere punkter:

- Behandlingstiderne ved klageinstanser og ved domstolene er urimeligt lange – ofte mere end 5 år og mere end 1 år i selv helt ukomplicerede sager.
- Uanset de bagvedliggende årsager kan det konstateres, at medholdsprocenten for den private part er uforholdsmæssigt lav – helt ned til 10 pct. Det er lettere

at blive frifundet i en straffesag end at vinde en skattesag, trods de særlige forholdsregler i strafferetsplejen, der skal sikre, at kun utvivlsomme sager rejses.

- Fortolknings- og bevistvivl bedømmes for ensidigt til borgerens ugunst.
- Praksis i relation til lovregler, der i loven fremstår ens for skattevæsenet og for borgeren, har udviklet sig forskelligt, så reglerne anvendes restriktivt over for borgerne og lempeligt i forhold til skattevæsenet.
- Formelle regler, der skal sikre borgerens retsstilling, har mistet deres reelle betydning.
- Skattevæsenet optræder som en ligestillet modpart i tvister – ikke som den privilegerede part, det reelt er. Ligestillingen skal også gælde svarfrister. Har Skatteministeriet været 3 måneder om at behandle en sag, skal der også gives modparten op til 3 måneder til at besvare sagen.

Konkret foreslås:

- Skatteankestyrelsens sagsforberedende arbejde effektiviseres; der ydes, uanset sagens udfald, 100 pct. omkostningsgodtgørelse i sager, der strækker sig ud over en nærmere fastsat periode, medmindre det påvises, at skatteyderen er årsagen til, at sagen trækkes i langdrag.
- Skatteministeriets adfærd som part i retssager fastslås ved lov. Det fastslås, at ministeriet fører retssager for at skabe retsafklaring, ikke for at vinde. Ministeriet indbringer som altovervejende hovedregel ikke sager for domstolene eller anker til højere instans, ligesom nye påstande og anbringender ikke kan fremføres. Borgeren skal kunne støtte ret på disse forskrifter. Ministeriet skal påtage sig en reel forpligtelse til at forholde sig til de anlagte retssager – denne opgave er i dag helt overladt til Kammeradvokaten.
- Skattesager føres for de lettere sager af ministeriet selv. Såfremt Skatteministeriet vælger i en konkret sag at benytte Kammeradvokaten, skal dette automatisk betragtes som en kompliceret sag for parterne, hvilket skal udløse en strafdekort i tilfælde af domsfældelse.
- Der etableres en særlig sagkyndig skattedomstol, alternativt suppleres de ordinære dommere med særligt skattesagkyndige meddommere. Det relativt lille antal sager af til gengæld indbyrdes meget afvekslende karakter betyder, at de enkelte dommere aldrig erhverver sig tilstrækkelige skatteretlige kundskaber. Denne særlige sagkyndige domstol skal endvidere også behandle sager med indhold fra skatteretten, der er anlagt som straffesager. Domstolen skal ligeledes have specialviden inden for erhvervsretten.
- Praksis i relation til regler, der lovgivningsmæssigt fremstår ens for både den offentlige og den private part, skal være ensartet. Det gælder f.eks. i forhold til reglerne om ekstraordinær genoptagelse, uanset om dette begæres af det offentlige eller af borgeren. Ekstraordinær skal betyde ekstraordinær, hvilket betyder, at det kun bør være i helt specielle tilfælde, at Skattestyrelsen skal kunne få ændret en skatteansættelse efter udløbet af den ordinære forældelsesfrist på 3 år (og 4 måneder); tilsvarende skal næring/spekulation bedømmes ensartet, uanset om der foreligger gevinst eller tab.

- Myndighedernes overtrædelse af formelle bestemmelser om begrundelse, ligefrem bevisbyrdevurdering, overholdelse af officialprincippet, klagevejledning, fristbestemmelser og høringspligt mv. medfører afgørelsens ugyldighed, uanset om det kan påvises, at overtrædelsen har haft konkret betydning eller ej.
- En tilkendt erstatning skal afspejle borgerens faktiske omkostninger.
- Der skal etableres en offentlig tilgængelig statistik, hvor det opgøres, hvordan den enkelte dommer har dømt i forhold mellem stat og borger, ligesom Procesbevillingsnævnet og Den Særlige Klageret skal opgøre dette samt lægge det ud til offentligheden.
- Etablering af offentlig transparens, også ved anvendelse af AI.

En generel omgåelsesklausul?

Ligningslovens §3 indeholder følgende bestemmelse:

”Skattepligtige selskaber ... skal ved indkomstopgørelsen og skatteberegningen se bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller som et af hovedformålene har at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med skatteretten og som ikke reelt under hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder. Herunder at en given indtægt aldrig kan blive dobbelt- eller trippelbeskattet.”

Man kan overveje en modsatrettet lovmæssigt fastsat klausul, der skal opfattes som et signal fra lovgivningsmagtens side om, at en afgørelse skal stemme overens med ret og rimelighed. Bestemmelsen kunne have et indhold i retning af:

”En afgørelse skal tilsidesættes, hvis det må antages, at den strider imod formålet og hensigten med skatteretten, hvis den er i strid med det grundlæggende princip om ligestilling mellem den private og offentlige part, eller hvis den fører til et åbenbart urimeligt resultat.”

Bestemmelsen vil i givet fald formentlig højst kunne have en vis signalværdi.

I Skattestyrelsens systemopsætning skal der være symmetri mellem skat og borgeren. Således skal en skatteyder, der har et privat lån, angive hvem kreditor er med CPR-nr., og renteudgiften kommer derefter automatisk over på kreditors selvangivelse. Hvis det er omvendt, hvor en kreditor angiver en debitor, kommer rentefradraget ikke automatisk over til debitor.

Såfremt en skatteyder har en bemærkning til Skattestyrelsen og følger den vejledning om at skrive til dem, som sendes fra Skat, forsvinder skatteyderens kommentarer fra skatteyderegens skatteside. Der skal helt automatisk lægges al korrespondance i skatteyderens skatteoplysningsmappe.

3 Skattestruktur

En simplificering af beskatningssystemet kunne primært bestå af en indkomstopgørelse, der beskattes med en flad sats. Dertil kommer diverse afgifter, som behandles separat.

Med hensyn til indkomstopgørelsen ville en opdeling i arbejdsindkomst og kapitalindkomst være forståelig for folk. Dog ville yderligere opdelinger, såsom aktieskat, ejendomsskat, ligningsmæssige fradrag osv., udgøre en væsentlig komplikation af systemet. Samtidig bør der indføres et fornuftigt højt bundfradrag.

Det foreslås derfor at opdele personbeskatningen i to uafhængige beskatningssystemer. Et fradrag eller en indkomst fra den ene beskatning ville ikke påvirke opgørelsen af den anden indkomst. Arbejdsindkomst ville omfatte alle typer samt alle fradrag, der kan henføres til arbejdsindkomst. Dette omfatter også beskatning af pensionsudbetalinger og fradrag for indbetalinger. Kapitalindkomst skal omfatte alle typer kapitalindkomst, inklusive aktier, ejendomsbeskatning og rentefradrag. For at simplificere systemet foreslås det, at al beskatning udføres af staten.

Ved negativ nettokapitalindkomst modregnes skatteværdien primært i beskatningen af arbejdsindkomst samme år eller sekundært i fremtidig beskatning af positiv nettokapitalindkomst.

4 Personbeskatning

Det mest simple ville være en samlet indkomst, der indeholder alle skattepligtige poster og fradrag med en rund sats. En forståelig opdeling ville være at adskille arbejds- og kapitalindkomst, da denne sondring også anvendes i privatøkonomien. Derfor bør systemet kun indeholde opdelingen i arbejds- og kapitalindkomst, og eventuelle fastholdte fradrag skal fratrækkes den respektive indkomst. Det foreslås også, at de to opgørelser udføres fuldstændigt separat uden nogen form for regler, der føres fra den ene til den anden. Med andre ord påvirker et fradrag, der relaterer sig til en indkomsttype, kun denne indkomsttype. Det bør heller ikke have indflydelse på diverse beskatningsgrænser, uanset om den anden indkomst er større eller mindre. Endvidere foreslås det, at en eventuel negativ nettoindkomst for en type giver ret til fuld fremførselsret.

5 Arbejdsindkomst

Uddybende forklaringer fremgår længere nede.

Fradragsretten for bruttoskat (officielt arbejdsmarkedsbidrag i dette notat fastholdt som det, det egentlig er) i de øvrige skatter fjernes, og der benyttes ideelt kun runde satser, f.eks. som følger: Op til 120.000 kr. 10 pct., 120.000 – 1.200.000 kr. 40 pct., over 1.200.000 kr. 50 pct. Det nuværende system med 2 forskellige personfradrag, om man er over eller under 18 år, og som p.t. er ens, en AMBI-beskatning med fradrag i de øvrige skattesatser, bundskat, kommuneskat, kirkeskat, mellemskat, topskat og toptopskat samt manglende fradragmulighed for lønninger større end et givet beløb, er unødigt kompliceret. Det mest enkle er en bruttoskat uden nogen som helst form for fradrag.

Listen af fradrag, der skal fjernes, er:

- **1A)** Såfremt man ikke vil fjerne det nuværende arbejdsmarkedsbidrag og alle have en samlet form for beskatning af arbejdsindkomst, skal fradraget for bruttoskat i øvrige skatter fjernes (herved undgås også det skrå skatteloft, og beregningerne gøres mere simple). Satserne nedsættes, så marginals-katten ikke øges.
- **1B)** Alle beløb i skattevejledninger, på Skattestyrelsens hjemmeside osv. opgøres som det indkomstbeløb, folk har, og ikke et teknisk tal efter fradrag for bruttoskat (så længe man har fradragsretten).
- **2)** Bundskat sættes til et rundt beløb og ikke 12,06 pct. Der bør afrundes i skatteydernes favør.
- **3)** Så få beskatningssatser som muligt. Herved kan bundskat, mellemskat, top-skat og top-top-skat slås sammen til så få satser som muligt - mest enkelt som en flad skat.
- **4)** Beskatningsgrundlaget skal gøres så enkelt som muligt med så få indkomst- og fradragstyper som muligt. Ved enhver særskilt beskatning skal det overvejes, om en sådan kompleksitet af systemet kan minimeres.
- **5)** Indkomst i form af kontanthjælp og lignende skal opgøres på lige fod med al anden indkomst.
- **6)** Fjern beskæftigelsesfradraget og reguler i stedet satserne for overførselsindkomst.
- **7)** Fjern jobfradraget og reguler i stedet satserne for overførselsindkomst.
- **8)** Skrå skatteloft afskaffes mod et maksimum på kommuneskatteprocenten (hvis ikke enten fradragsretten for bruttoskatten opgives og/eller kommunernes skatteopkrævning overføres til staten).
- **9)** Kommuneskatter skal være på minimum 20 pct. og højst 25 pct. (hvis ikke al indkomstbeskatning flyttes til staten).
- **10A)** Vedr. kirkeskatten skal denne være på samme sats i hele landet, evt. beløb herudover skal opkræves som kontingent, dvs. kopskat.
- **10B)** Alternativt indføres en topgrænse for kirkeskatten på 5.000 kr. årligt.
- **11)** Fjern skattebehandling af børnepenge, så skattesystemet ikke skal indblendes i, at fraskilte betaler omkostninger for deres børn, ligesom fortsat samlevende gør det.
- **12)** Det mest enkle er, at al indkomst fra arbejdsgiver, der ikke er arbejdsrelateret skal angives og beskattes, inkl. julegaver, belønningsmiddage og lign. Skatterådet skal således udarbejde en bred positivliste¹ over forhold, der vil blive betragtet som arbejdsrelateret med fradragsret for selskabet og ingen beskatning

¹Se bilag 1

hos medarbejderne. Fradraget skal være fuldt ud, også på f.eks. arbejdsrelaterede restaurationsregninger med fuld momsfradrag. Såfremt man ikke vil gennemføre denne sanering, er et mindre godt alternativ følgende tre punkter:

- Ingen beskatning af hjemmearbejdsplads, diverse IT-ydelser, fri telefon og lignende.
 - Rejsefradrag og kostgodtgørelse, hvor arbejdsgiver ikke betaler, skal være ens, uafhængigt af om man kører turistbus eller ej, og om det er i Danmark eller i udlandet. Satsen skal være lav, således at refusioner fra arbejdsgiver på faktiske udgifter bliver hovedreglen.
 - Afskaffelse af grøn check.
- **13)** Afskaffe fradrag for fagforening og a-kasse. Såfremt staten mener, at fagforeningerne skal have en særstilling, kan de betale et direkte tilskud til dem uden om skattesystemet baseret på antal medlemmer.
 - **14)** Afskaffe fradrag for gaver til velgørende foreninger osv. Såfremt staten ønsker at belønne/fremme private menneskers bidrag til disse foreninger, kan staten betale et tilsvarende beløb til den konkrete forening, som de har modtaget fra private skatteydere.
 - **15)** Afskaf havdagsfradrag for erhvervsfiskere.
 - **16)** Afskaf fradrag for indskud på etableringskonto.
 - **17)** Afskaf fradrag for iværksætterkonto.
 - **18)** Fjern servicefradraget.
 - **19)** Fjern alle lofter over pensionsindbetalinger.
 - **20)** Afskaf fradrag til efterløn (endnu bedre, afskaf efterlønsordningen).
 - **21)** Beskatning af afkast på pensionsordninger (PAL) sættes til 15 pct. PAL-skatten skal gøres mere forståelig.
 - **22)** Fjern folketingsmedlemmers skattefrihed på deres tillæg, og gør deres aflønning så tæt som muligt på almindelige vilkår på arbejdsmarkedet.
 - **23)** Tillæg af beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere fjernes.
 - **24)** Fjern forskerordningen, eventuelt hvis man fortsat har progressive indkomstskatter, kan udenlandske statsborgere fritages for at betale dem.
 - **25)** Tillad selskabsfakturering for professionelle bestyrelsesmedlemmer, således at indkomsten går over et indregistreret selskab. Forslaget koster ikke noget provenu, da slutbeskatningen bliver den samme.
 - **26)** Stop for nytilgang af anvendelser af ligningslovens §7.
 - **27)** Ikke fradrag for renteudgifter i arbejdsindkomsten, idet denne behandles under kapitalindkomst.

- 28) Renter til og fra skat skal være fradragsberettiget på lige fod med alle andre renter og skal sættes svarende til bankernes renteniveauer på hhv. indlåns- og udlånsrente.

Uddybende forklaringer af forslag

Forklaring på 1A og 1B

Topskatten er således p.t. på $15 \cdot 0,92 = 13,8$ pct., medmindre man bliver lempet via det skrå skatteloft. En helt uigennemsigtig skat på et meget simpelt grundlag!

Forklaring på 21

Hvis man ønsker, at borgerne skal tage mere vare på deres egen pensionering, skal man ikke lægge begrænsninger ind, lige som man skal sørge for at have et stabilt pensionsopsparingsmiljø, hvor borgerne tør disponere. Såfremt man ikke ønsker at gå hele vejen, bør forskellene mellem om der er 7 eller 15 år til pensionering eller ej fjernes. Vil man have nogle grænser for fradragsret ved indbetalinger uvist af hvilke årsager, bør disse være høje, med afrundede tal og det samme for alle begrænsninger. F.eks. 1.000.000 kr. samlet for alle typer af pensionsindbetalinger, uafhængigt af, om det er til aldersopsparing (som fortsættes uden fradragsret og uden beskatning ved udbetaling) til andre typer af pensioner uagtet, om det er til ratepension, engangsudbetaling eller livsbetinget. Pensionsopsparing er langvarige beslutninger for den enkelte skatteyder, og det er derfor utilstedeligt, at beskatningsregimet omkring pensioner ikke er meget stabilt, men bliver ændret gang på gang. Det undergraver derved befolkningens tillid til det private pensionsopsparingsmarked og underminerer et politisk ønske om en større selvfinansieringsgrad af pensionstilværelsen.

6 Kapitalbeskatning (inkl. ejendomsbeskatning og aktiebeskatning)

Skatteyderne opfatter deres lønindkomst og de øvrige indtægter som to forskellige ting, hvorfor en separat beskatning af begge vil blive forstået. Man opfatter derimod ikke, at man har andre selvstændige skattesubjekter, herunder nogle selvstændige ligningsmæssige fradrag, hvorfor disse skal henføres til den indkomst, de hører til. Herved bør også renteindtægter og -udgifter alene kunne medregnes i kapitalbeskatningen.

Ved negativ nettokapitalindkomst bør skatteværdien heraf imidlertid kunne modregnes i skat af arbejdsindkomst eller i fremtidig positiv kapitalindkomst.

Der skal kun opgøres et beskatningsgrundlag, hvorfor tallet kan blive negativt. Der skal derfor være en ubegrænset fremførselsret til kommende skatteår.

Kapitalindkomsten skal have samme beskatningsmæssige værdi, hvad enten der er tale om en kapitalindkomst eller et kapitalindkomstfradrag.

Kapitalindkomsten skal således indeholde alle kapitaltransaktioner inkl. renter, aktier, ejendomsafkast, kursgevinster og -tab, kryptovaluta osv. inkl. evt. valutakursgevinster

eller -tab. Realiserede kursgevinster eller kurstab på obligationslån indgår i renteberegningerne, hvad enten der er tale om obligationslån eller kontantlån og uafhængigt af, om det er ved optagelse eller ved omlægning.

En flad rund sats vil være at foretrække, f.eks. 25 pct., men ønsker man af fordelingspolitiske hensyn at have to satser, skal knækket lægges rimelig højt, således at personer, der har svingende kapitalindkomster fra år til år, ikke brandbeskattes i de år, de realiserer større gevinster. Man kunne forestille sig at beskatte med 30 pct. ved kapitalindkomster over 1 mio. kr.

Alternativt, såfremt ønsket er at forenkle/rimeliggøre systemet med små skridt, bør en start være at korrigere beskatningssatsen til 25 pct./40 pct. med en grænse på 100.000 kr., idet man samtidig fjerner øvrige beskatninger af kapitalindkomst (inkl. aktieindkomst) såsom al lagerbeskatning inkl. begunstigede ordninger som aktiesparekonti.

Kun en opgørelse per indkomsttype, hvorfor der alene skal beskattes efter realiserede gevinster. Negativ indkomst indgår i den samlede kapitalindkomst og skal fuldt kunne fremføres.

Vedr. aktieindkomster skal disse indgå i den samlede kapitalbeskatning med realiserede gevinster.

Ingen aktiesparekonti, der bare er et forsøg på at rette lidt på en urimelig høj beskatning af aktiegevinster og er således en komplikation af systemet.

Beskatningen bør så vidt muligt baseres på et realisationsprincip, navnlig hvis lagerbeskatning kan føre til indelåsning af skattemæssige tab, som det er illusorisk at kunne udnytte. Lagerprincippet bør kun anvendes, hvor det ellers ville være muligt de facto at undgå beskatning over lange tidshorisoner, f.eks. gennem akkumulerende investeringsforeninger eller langsigtet pensionsopsparing.

Når der anvendes et lagerprincip, bør der samtidig aldrig være kildeartsbegrænsning. Kildeartsbegrænsning indebærer, at tab kun kan fradrages i fremtidige gevinster. Lagerprincippet kan ved kortvarige kursudsving give anledning til først meget store skattepligtige avancer og efterfølgende store tab, som skatteyderen i praksis aldrig vil få fradrag for, hvis der ikke kommer store fremtidige gevinster. Dermed vil skatteyderen kunne ende med at blive beskattet af en gevinst, vedkommende ikke har haft. Der bør derfor altid være adgang til at fratrage tab i andre typer indkomst, når der undtagelsesvist anvendes lagerprincip i beskatningen.

Aktiegevinster skal samlet beskattes lavere end lønindkomst, fordi:

- Det investerede beløb skal inflationsreguleres.
- Aktieindkomster er voldsomt meget mere varierende, hvorfor en høj beskatning i de år, hvor aktieindkomsterne er høje, vil være urimeligt på den længere bane.
- Alle kunstige fradrag fjernes herunder indskud på etableringskonti og iværksætterkonti, idet en simpel og lavere beskatning er mere til gavn for iværksættere, der gerne vil kunne forstå deres egne regnskaber m.m.

- En skat på risikotagning (aktiegevinster) skal have samme værdi, hvad enten der opstår et tab eller en gevinst.

En driftsherreaflønning via udbytter vil således blive beskattet som kapitalindkomst.

Hovedaktionærproblemet

I et optimalt skattesystem vil skatten på kapitalindkomst (herunder aktieindkomst) være lavere end skatten på lønindkomst, bl.a. for at afspejle, at en del af afkastet fra kapitalinvesteringer alene er en kompensation for inflationen, at aktieindkomster ofte er meget varierende, samt at der er tale om forretning af allerede beskattede midler. Dette er bl.a. beskrevet af Produktivitetskommissionen (2014) og gentagne gange af De Økonomiske Vismænd (se f.eks. Dansk Økonomi, forår 2019).

Udfordringen ved en sådan neutral beskatning er, at den risikerer at skabe et såkaldt 'hovedaktionærproblem'.

Hvad er en hovedaktionær?

Hovedaktionærer er personer, der ejer majoriteten af en virksomhed, og som også ofte arbejder i den samme virksomhed. Disse personer vil have kontrol over deres virksomhed og vil derfor kunne bestemme, om de trækker indkomst ud til sig selv som lønindkomst eller som udbytte. Hvis skatten på udbytter (inklusive selskabsskat) er lavere end skatten på lønindkomst, vil de på denne måde kunne selvbetjene sig til en lavere skat af deres lønindkomst. Dette bliver beskrevet som det såkaldte 'hovedaktionærproblem'.

I Danmark har vi valgt at løse hovedaktionærproblemet ved at lægge den øverste aktieindkomstskat (kapitalskat på aktier) på et niveau, der svarer til næstøverste marginalskat på lønindkomst (når selskabsskatten medregnes). På denne måde har vi gjort det skattemæssigt underordnet, om hovedaktionærer henter deres arbejdsindkomst som løn eller udbytte. Denne sammensatte skat ligger nemlig i begge tilfælde på ca. 56 pct.

Problemet med den løsning er, at skatten på aktieindkomst dermed bliver højere end det neutrale niveau, hvilket gør det uattraktivt for alle andre personer at investere personligt i danske virksomheder. Det betyder, at danskere, der har sparet penge op, ofte enten vil vælge at sætte deres penge i boliger, sommerhuse eller pensionsopsparing – eller evt. forbruge pengene.

Det medfører, at særligt små nystartede virksomheder, som ofte er afhængige af private investorers penge, har sværere ved at skaffe kapital til finansiering i Danmark. Det fører både til manglende vækst i disse virksomheder, men også udflytninger, særligt ved børsnoteringer. Dette er skadeligt for Danmark.

Det er muligt i andre dele af skattesystemet at adskille kapitalafkast og løn, f.eks. i virksomhedsskatteordningen. Princippet kan f.eks. være, at afkast ud over et normalt minimumsafkast beskattes som lønindkomst hos hovedaktionæren. Tilsvarende kan gives adgang til, at hovedaktionærer lader sig lønbeskatte af f.eks. en maksimumsløn fastsat i lovgivningen, mens resten beskattes som kapitalindkomst.

Ordningen skal alene gælde for hovedaktionærer.

Tabel 1: Oversigt over arbejds- og kapitalindkomst

Indkomsttype	Arbejdsindkomst	Kapitalindkomst
Detaljer	<ul style="list-style-type: none"> • Lønindkomst mv. • Pension • Andre lønrelaterede ydelser • - Arbejdsrelateret fradrag 	<ul style="list-style-type: none"> • Kapitalgevinster inkl. aktier • Dividendeindkomst • Renteindtægter- og udgifter • Boligafkast • +/- Øvrige kapitalafkast • - Kapitalrelateret fradrag
Beregning af Skat	$Y_{\text{arbejde}} \times \text{standard-skattesats} = w$ (skat på arbejdsindkomst)	$Y_{\text{kapital}} \times \text{reduceret-skattesats} = x$ (skat på kapitalindkomst)
Total skat betalt		
$w + / - x$ (samlet skat)		

7 Selskabsbeskatning

Ideelt set bør selskaber ikke beskattes. I en lille åben økonomi som den danske bæres selskabsskatten reelt af lønmodtagerne, og der er færre forvridninger forbundet med at beskatte lønindkomst direkte end gennem selskabsbeskatning.

I nedenstående er dog forudsat, at man fortsat ønsker at beskatte den løbende indtjening inde i virksomhederne, uagtet dens stærkt forvridende karakter. Selskaberne skal opgøre deres indtjening i dag såvel i årsregnskabsaflæggelsen som i skatteopgørelsen. Da det jo principielt er præcis det samme, der opgøres, burde det så vidt muligt også være en og samme opgørelse. Skatteregnskabet bør således følge IFRS-reglerne og kun afvige i enkelte konkrete tilfælde, hvor der er særskilte begrundelser. Så længe kapitalen forbliver i virksomhederne, medvirker den til yderligere investeringer og dermed til vækst. Danmark skal afstå fra sideordnede regelsæt ved siden af EU-reglerne, således at der vil være tale om et enten/eller, ikke et både/og.

Det tilfælde hvor IFRS skal følges foreslås at være:

- Afskrivninger bør som udgangspunkt ske efter samme principper. Såfremt der er fuld adgang til at fremføre skattemæssige underskud, er der ikke behov for at bevare adgangen til at udskyde afskrivninger skattemæssigt.
- Der indføres mulighed for, i lighed med IFRS, at operere med en scrapværdi.
- Ingen kunstige ekstra fradrag for forsøgs- og forskningsudgifter.
- Småafskrivningsgrænsen skal, ligesom i almindelige regnskaber, typisk sættes til et rundt beløb, som f.eks. 100.000 kr. Til gengæld ingen straksfradrag. Ved disse to forslag skal man huske, at der ikke er nogen samlet provenuforskel, alene en periodiseringsforskel mellem årene.
- Fuldt fradrag for leasingomkostninger.
- Selskabsskatten bør følge samme afgrænsninger, som anvendes i momssystemet. Der bør være fuldt fradrag i såvel indkomst- som momsopgørelser for alle omkostninger, der afholdes i selskabet, inkl. rejse-, bil-, broafgifts-, bispisnings-, og overnatningsudgifter, PC- og telefonudgifter for forretningsforbindelser og repræsentations- og receptionsudgifter, arbejdstøj og reklameudgifter/gaver, således der er fuld parallelitet. I forhold til kompleksiteten af ovenstående må provenuet være stærkt begrænset.
- Fradrag for bøder, ligesom der skal være fuldt momsfradrag for alle omkostninger. Dette behandles mere indgående under afgifter.
- Ved sambeskatning af moder- og datterselskab skal fuld konsolidering benyttes, som i IFRS.
- Opskrivninger, der foretages i regnskabet, bør også komme til beskatning, f.eks. på fast ejendom. Med denne regel kan man så afskaffe alle særskilte beskatninger af salg af aktier i ejendomsselskaber og alene holde sig til den almindelige aktieavancebeskatning.

- Udbytter skal være skattefrie uagtet ejerandelen, idet det udbyttebetalende selskab ikke har et tilsvarende fradrag, og der derfor vil ske kædebeskatning. EU-reglerne foreskriver, at datterselskabsaktier er skattefrie ved en ejerandel på mindst 10 pct., men der er intet krav om en mindste ejerandel for at tilstå skattefrihed.
- Evt. primojusteringer, f.eks. som følge af fejl i tidligere årsregnskab skal beskattes som indkomst/give fradrag.
- Der skal være fuldt ret til at fremføre skattemæssige underskud.
- Der skal ske en gennemgribende oprydning af dokumentationskravene for transfer pricing, og kravene til skattemæssig tilsidesættelse bør skærpes væsentligt. Der bør indføres en tidsgrænse for, hvor længe TP-sager kan trække ud, medmindre myndighederne kan godtgøre mangelfuld dokumentation.
- Andelsselskabers formueskat afskaffes, og selskaberne beskattes på linje med aktieselskaber.
- Bundfradrag for fonde og visse foreninger fjernes.
- Kapitalafkastordningen bibeholdes, dog med afskaffelse af minimumsbeløb for afkastberegning ved køb af aktier.
- Virksomhedsordningen afskaffes.
- For fonde fastholdes fradragsretten for udlodninger, som den var inden Pinse-pakken, hvorfor den nye subsidiære beskatning af udlodninger ophæves.

8 Afgifter

Moms

Momsen er på mange måder en god skat. Den rammer en meget bred base og virker derfor, i modsætning til målrettede punktafgifter, som en indkomstskat. Momsens succes står og falder dog med sin enkelthed. For at momsen kan virke endnu bedre, bør man derfor arbejde på at gøre basen endnu bredere og kæmpe mod differentiering i momsen. I Danmark har vi et godt udgangspunkt, eftersom vi, udover enkelte områder med nulmoms, ikke har differentierede satser. Med sine 25 pct. er momsen desuden også enkel at regne ud.

Hvad der må pålægges moms, er ikke alene et dansk anliggende, men følger af reglerne i EU's momsdirektiver. Så selvom det er ønskeligt, at større dele af samfundsøkonomien er omfattet af moms (finansielle sektor, persontransport og det offentlige), vil det ikke i alle tilfælde kunne ske med hjemmel i EU-reglerne.

I Danmark vil vi dog kunne arbejde for, at man fjerner undtagelser i, hvad der kan gives fradrag for. Eksempelvis kan virksomheder kun få 25 pct. fradrag for momsen ved erhvervsmæssige restaurantbesøg. Denne og andre begrænsninger bør fjernes, så der

er 100 pct. momsfradrag for alle erhvervsmæssige udgifter, inklusive f.eks. fradragsberettiget spisning og underholdning i selskabets kantine, alle reklameartikler, fradragsberettigede gaver, beklædning og broafgifter.

Momsen bør således flygte reglerne i selskabsskatten, så der i størst muligt omfang er ens fradragmuligheder for moms og selskabsskat.

De få undtagelser på nulmomsområdet, der er, bør desuden fjernes. Nulmoms på aviser skal fjernes, og evt. støtte bør ske som direkte tilskud udenom momssystemet.

Afgifter

Afgifter med et lille provenu bør afskaffes, idet administrationsudgifterne er uforholdsmæssigt store i forhold til provenuet.

Tabel 2: Afgifter som bør afskaffes

Afgiftstype (1.000 kr.)	2023	Akkumuleret
Afgift af glødelamper og elektriske sikringer	24.338	24.338
Afgift af Klasselotteriet	44.376	68.714
Dækningsafgift af chokolade- og sukkervarer mv.	51.661	120.375
Tillægsafgift på mousserende vin	105.000	225.375
Afgift af visse detailssalgspakninger	119.423	344.798
Afgift af spillekasinoer	198.533	543.331
Afgift af poser af papir eller plast mv.	230.318	773.649
Afgift af kaffe	265.410	1.039.059
Afgift af engangsservice	298.019	1.337.078
Afgift af nikotinprodukter mv.	359.142	1.696.220
Afgift af konsum-is	360.674	2.056.894
Afgift af gevinstgivende spilleautomater	491.279	2.548.173
Afgift af arbejdsskader	561.906	3.110.079
Afgift af væddemål	594.115	3.704.194
Afgift af online kasino-spil	862.313	4.566.507
I alt		4.566.507

Enhed: 1.000 kr.

Til sanering af afgiftssystemet foreslås, at der for hver afgiftstype udarbejdes en forenklingsmodel.

Arveafgift

Principielt bør arveafgiften bortfalde, da der er tale om en ekstrabeskatning på en allerede beskattet formue. På vejen dertil kan følgende skridt tages:

- **1)** Modregningsretten på tillægsafgiften for andre end direkte slægtninge fjernes, mod at der laves en sats på 10 pct. hhv. 25 pct. Den høje sats kan evt. indføres over nogle gange (35 pct., 30 pct. til 25 pct.).
- **2)** Arv under kr. 1 mio. gøres afgiftsfri.
- **3)** Søskenbørn og børnebørn tilføjes listen over nære beslægtede, således at afgiften bliver den samme, hvad enten man arver direkte eller via sin levende forælder, således at man ikke straffer børn, der tilfældigvis har mistet en af deres forældre.
- **4)** Svigerbørn sidestilles med børn.
- **5)** Dødsboer under aktivmasse på 10 mio. kr. gøres skattefrie.
- **6)** Der bør være ubegrænset adgang til succession.
- **7)** Gaveafgift skal følge samme sats som arveafgifter, dvs. 10/25 pct., og søskenbørn, børnebørn samt svigerbørn skal sidestilles med nærtbeslægtede.
- **8)** Skattefrie bundgrænse til denne gruppe sættes til 100.000 kr.

Vi mener, at arbejdet med skatteforenkling skal opprioriteres og håber, at dette input kan være med til at konkretisere forslagene. Arbejdsgruppen stiller sig gerne til rådighed for uddybninger og debat om de konkrete forslag. Den nuværende situation er simpelthen ikke holdbar, og forståelsen og accepten af skattesystemet er, og vil komme under, stigende pres fra uforstående borgere og virksomheder i det voldsomt komplicerede system.

9 Bilag

Bilag 1

Personaleomkostninger/-goder, der skal have fuld fradragsret, men ikke beskattes hos lønmodtager:

- * Betaling af sundhedsudgifter, herunder alkoholbehandling, medicin og narkoafvænning, rygeafvænning, indlæggelse på privathospital, fysioterapi, psykologhjælp, kiropraktor, akupunktur. Lægebehandling og lign. ifm. tjenesterejse i udlandet.
- * Betaling af forebyggelse af sygdomme for medarbejdere, herunder motionsfaciliteter på arbejdspladsen, månedskort til motionsfaciliteter hos professionel udbyder, diætist, deltagergebyrer til motionsløb og lign.
- * Parkeringsplads til rådighed ved arbejdspladsen.
- * Betalt månedskort til offentlig transport, der også benyttes til hjem/arbejde.
- * Uddannelsesomkostninger, herunder skolegang, efteruddannelse, videreuddannelse, opgjort inkl. alle udgifter herunder faglitteratur, transport, deltagergebyrer m.m.
- * Anvendelse af arbejdsgivers værksted, værktøj og andre arbejdsredskaber.
- * Deltagelse i firmaarrangementer, herunder udflugter i ind- og udland, julefrokoster, kundearrangementer, herunder arrangementer hvor selskabet er sponsor. Fradraget skal også gælde for spouses deltagelse.
- * Betalt avis og fagtidsskrifter.
- * Kaffe, te, frugt, drikkevarer og kantineordninger, der konsumeres på arbejdspladsen.
- * Fortæring ved overarbejde.
- * Vaccinationer.
- * Vareprøver på nye produkter.
- * Fri telefon, internetopkobling, hjemmecomputer, hjemmearbejdsplads.
- * Præmie på syge- og ulykkesforsikring.
- * Afholdelse af ferie ifm. tjenesterejse.
- * Kreditkortgebyrer.
- * Beklædning med arbejdsgivers logo.
- * Personalerabatter, der ikke overstiger selskabets indkøbspris.